

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 96/2026
04.02.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Татјане Вуковић и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Олега Копривице, поднетом против правноснажне пресуде Вишег суда у Панчеву КЖ1 252/25 од 18.11.2025. године, у седници већа одржаној дана 04.02.2026. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Олега Копривице, поднет против правноснажне пресуде Вишег суда у Панчеву КЖ1 252/25 од 18.11.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Панчеву 7К.384/23 од 12.09.2025. године окривљени АА је оглашен кривим због извршења кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ и осуђен је на новчану казну у износу од 150.000,00 (стопедесетхиљада) динара коју је дужан да уплати у року од 3 месеца од дана правноснажности пресуде, а уколико то не учини суд ће исту заменити казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан затвора.

Истом пресудом окривљеном је изречена мера безбедности одузимање предмета и то једног ПВЦ пакетића са опојном дрогом марихуаном укупне бруто масе 0,18 грама. Окривљени је обавезан да на име трошкова кривичног поступка плати Основном јавном тужилаштву у Панчеву износ од 3.546,00 динара, а суду износ од 20.712,00 динара, те да на име паушала плати суду износ од 20.000,00 динара, а све у року од 15 дана од правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Панчеву КЖ1 252/25 од 18.11.2025. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА - адвоката Олега Копривице и потврђена је пресуда Основног суда у Панчеву 7К.384/23 од 12.09.2025. године.

Бранилац окривљеног АА - адвокат Олег Копривица поднео је захтев за заштиту законитости само против правноснажне другостепене пресуде Вишег суда у Панчеву КЖ1 252/25 од 18.11.2025. године, због битне повреде одредаба кривичног поступка, са предлогом да Врховни суд укине пресуду Вишег суда у Панчеву КЖ1 252/25 од 18.11.2025. године и предмет врати том суду на поновно одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажну пресуду против које је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног АА у поднетом захтеву истиче да је побијаном другостепеном пресудом Вишег суда у Панчеву КЖ1 252/25 од 18.11.2025. године учињена битна повреда одредаба кривичног поступка, обзиром да је у доношењу наведене другостепене пресуде, приликом одлучивања у другом степену по жалби браниоца окривљеног изјављеној на првостепену пресуду, као члан већа учествовао судија Ненад Ђорђевић који је у овом предмету раније поступао као судија појединац у првом степену.

Изнети наводи захтева браниоца окривљеног којима се другостепена пресуда у суштини побија због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП, а због које окривљени преко браниоца у смислу члана 485. став 4. ЗКП може поднети захтев за заштиту законитости, се по оцени Врховног суда не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Наиме, према одредби члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП битна повреда одредаба кривичног поступка постоји ако је на главном претресу учествовао судија или судија поротник који се морао изузети.

Одредбама члана 37. став 1. тачка 1) до 4) ЗКП предвиђене су ситуације у којима се судија или судија поротник мора изузети од вршења судијске дужности у одређеном предмету, због неког одређеног односа и повезаности судије са учесницима поступка или са предметом. Између осталог, када је реч о повезаности судије са предметом, прописано је у тачки 4) да судија не може вршити судијску дужност ако је у истом предмету поступао као судија за претходни поступак или је одлучивао о потврђивању оптужнице или је учествовао у доношењу мериторне одлуке о оптужби која се побија жалбом или ванредним правним леком.

Из наведених законских одредби произилази да се о апсолутно битној повреди одредаба кривичног поступка, о којој је реч, може говорити само уколико се ради о учествовању у доношењу мериторне одлуке о оптужби која се побија жалбом или о одлучивању у поступку по редовном или ванредном правном леку, судије који се мора

обавезно изузети из разлога прописаних у члану 37. став 1. ЗКП, па следствено томе, судија који је у истом предмету поступао као судија за претходни поступак или је одлучивао о потврђивању оптужнице или је учествовао у доношењу мериторне одлуке о оптужби која се побија жалбом, не може учествовати и у одлучивању у поступку по редовном или ванредном правном леку.

У конкретном случају из списка предмета произилази да судија Ненад Ђорђевић у истом предмету није поступао као судија за претходни поступак, нити је одлучивао о потврђивању оптужнице, нити је учествовао у доношењу мериторне одлуке о оптужби која се побија жалбом, дакле из списка предмета произилази да судија Ненад Ђорђевић није вршио наведене процесне улоге које би представљале апсолутну сметњу за његово учешће у жалбеном поступку у својству члана већа и доношењу побијане другостепене пресуде, па сходно томе не постоји законски разлог за обавезно изузеће овог судије од вршења судијске дужности предвиђен одредбом члана 37. став 1. тачка 4) ЗКП, нити други разлози предвиђени одредбама члана 37. став 1. тачка 1) до 3) ЗКП.

Дакле, како из напред наведеног, по налажењу Врховног суда, произилази да бранилац окривљеног у поднетом захтеву не указује на неку од процесних ситуација прописаних одредбама члана 37. став 1. тачка 1) до 4) ЗКП које представљају законом предвиђене разлоге за обавезно изузеће судије од вршења судијске дужности у одређеном предмету, већ само указује на постојање околности које по мишљењу одбране изазивају сумњу у непристрасност судије Ненада Ђорђевића који је као члан већа учествовао у другостепеном поступку сходно члану 37. став 2. ЗКП, а што није основ за обавезно изузеће судије од вршења судијске дужности, па имајући при томе у виду да се битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП односи само на разлоге везане за обавезно изузеће судије, када се судија мора изузети од вршења судијске дужности у одређеном предмету, то, стога, супротно наводима захтева браниоца окривљеног, у конкретном случају није учињена ова повреда.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаном другостепеном пресудом није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Олега Копривице, то је Врховни суд на основу члана 491. став 1. ЗКП наведени захтев браниоца окривљеног одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Снежана Лазин, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић